

Список літератури

Górny A., Kaczmarczyk P. Between Ukraine and Poland. Ukrainian migrants in Poland during the war. CMRSpotlight, 2(48). 2023. URL: <https://www.migracje.uw.edu.pl/wp-content/uploads/2023/02/Spotlight-FEBRUARY-2023.pdf> (дата звернення: 30.10.2023)

Lesińska M. The Dilemmas of Policy Towards Return Migration. The Case of Poland After the EU Accession. *Central and Eastern European Migration Review* 2(1): 77-90. 2013. URL: <http://ceemr.uw.edu.pl/content/dilemmas-policy-towards-return-migration-case-poland-after-eu-accession> (дата звернення: 09.11.2023)

Spencer S., Charsley, K. Reframing 'integration': acknowledging and addressing five core critiques. CMS 9 (18). 2021. URL: <https://doi.org/10.1186/s40878-021-00226-4> (дата звернення: 08.11.2023)

УДК 331.5-053.81:351.84

Сорока Олександра,
кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри управління персоналом і економіки праці
Одеській національній економічній університет
aleksandra.80@ukr.net
<https://orcid.org/0000-0001-6982-1817>

ВОЛОНТЕРСТВО У КОНТЕКСТІ МОЛОДІЖНОГО СЕГМЕНТУ РИНКУ ПРАЦІ

Молодь є найбільш перспективною і важливою складовою населення. Молодь завжди була і буде рушієм прогресу, і від неї значною мірою залежить наше майбутнє. Молоде покоління по праву вважається джерелом духовного та економічного потенціалу, а інтереси саме молоді стали важливою передумовою зміни орієнтації життя сучасного суспільства. Тому одним із першочергових завдань сучасної держави є підтримка соціальної активності молоді, особливо молодіжних ініціатив. У свою чергу волонтерські (волонтерські) організації не лише стають стабільним майданчиком для реалізації інтересів молоді, а й гарантують її розвиток як соціально-демографічної групи.

У сучасному світі волонтерство є важливою частиною успішного розвитку суспільства та має можливість сприяти вирішенню актуальних соціально-економічних проблем країни та покращенню якості життя людей. В Україні волонтерство з'явилося на початку 1990-х років, але його визнання тривало довго. А офіційно його визнали Постановою Кабінету Міністрів України від 10 грудня 2003 року, та закріпили у Законі України «Про волонтерську діяльність» (2011 рік). Законодавство у сфері волонтерства складається з Конституції України (254к/96-ВР), Законів України «Про соціальні послуги» (від 19.06.2003 р., № 966-IV), «Про волонтерську діяльність» (19 квітня 2011 р., N 3236-VI) й інших законів, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, і інших нормативно-правових актів [Енциклопедія, с. 124].

Для молодих людей волонтерська робота може стати початком кар'єри. Молоді люди зможуть отримати досвід спілкування з іншими, навчитися бути відповідальними та визначати свої подальші кроки. Участь молоді у волонтерській діяльності – це не лише весела та суспільно корисна діяльність, а й можливість дізнатися більше про роботу та прийняти кар'єрні рішення. Крім того, волонтерство може дати вам глибше розуміння ваших інтересів і кар'єрних цілей. Волонтерство дає можливість молодим людям отримати навички

та досвід, які стануть у нагоді при пошуку роботи. Значною мірою розвиваються «м'які» навички – комунікабельність, лідерство, робота в команді, організаторські здібності та інші необхідні якості. Волонтерство розширює список контактів молодого людини, що може бути корисним для надання порад, рекомендацій і навіть можливостей працевлаштування.

Саме по собі волонтерство є додатковим аргументом для роботодавців при прийнятті рішення про працевлаштування, оскільки говорить про соціальну відповідальність та громадянську позицію молодого людини. Багато роботодавців шукають ці якості в потенційних співробітниках. В іноземних компаніях запис у резюме про волонтерство є вагомим аргументом на користь кандидата. Ця практика також стає все більш популярною серед українських компаній. Адже якщо кандидат брав участь у волонтерській діяльності, можна бути впевненим у його активній життєвій позиції, позитивних людських якостях, любові до своєї справи. Такі працівники завжди цінні. Крім того, ви завжди отримувате рекомендацію від координатора, що також є великим плюсом для працевлаштування. Вважаємо, що необхідно організувати молодіжну волонтерську роботу та налагодити довгостроковий механізм участі молоді в різноманітних громадських заходах.

Подібні ініціативи «знизу» виходять безпосередньо від молоді і мають підтримуватися обласною владою, керівництвом навчальних закладів та самими громадськими об'єднаннями. Важливу роль відіграє також обізнаність молоді щодо можливих шляхів участі в суспільному житті. Для підвищення обізнаності необхідно створити єдиний всеукраїнський інформаційний портал для оприлюднення даних про діяльність волонтерських об'єднань у сферах екологічної, соціальної, спортивної та професійної волонтерської діяльності. Посилення уваги ЗМІ та висвітлення волонтерської діяльності також сприятиме підвищенню суспільного інтересу до концепції *pro bono*. Позитивні інформаційні кампанії можуть вплинути на розуміння природи волонтерства та посилити патріотизм членів суспільства, в результаті чого сформується соціально відповідальні громадяни. Волонтерські ініціативи «зверху», тобто від органів державної влади, керівництва навчальних закладів, представників бізнесу, мають знайти своє відображення у визнанні волонтерства як виду самостійної зайнятості, здатного розвивати особисті, громадські та професійні навички. Під час діяльності волонтерського об'єднання перспектива отримати оплачувану посаду в організації, де працюють волонтери, буде важливим мотиваційним фактором для молоді до участі у волонтерській діяльності, оскільки питання працевлаштування є пріоритетними для молоді після закінчення навчання.

Щоб подолати проблеми, які гальмують розвиток волонтерства, необхідно також дотримуватися наступних рекомендацій. Перш за все, необхідно розширити обізнаність молоді щодо волонтерської діяльності в регіоні. Обов'язковою умовою має бути поширення інформації про результати волонтерської (волонтерської) діяльності. Важливість сприяння волонтерській діяльності серед молоді є надзвичайно важливою. Щоб збільшити залученість до волонтерства та волонтерського руху, вкрай необхідно подолати будь-які прогалини в знаннях щодо волонтерства. Крім того, важливо створити умови, які пробуджують особисту зацікавленість молоді у волонтерстві. Інструменти підвищення особистого інтересу можуть включати можливості навчання та професійного розвитку в рамках волонтерських організацій, а також мотиваційні сесії та особисту участь громадських діячів у волонтерській діяльності. Нарешті, для залучення осіб віком від 24 до 29 років необхідно розширювати та підтримувати волонтерську діяльність за межами навчальних закладів. Одним із способів досягти цього є співпраця з організаціями, де працюють молоді люди.

Після ретельного дослідження можна зробити висновок, що Україна має достатньо підстав для прийняття досліджуваних інституційних практик як додаткових заходів для сприяння зайнятості населення. Ці заходи спрямовані на пом'якшення диспропорцій на ринку праці для молоді в різних регіонах країни та є особливо актуальними з огляду на сучасні тенденції розвитку.

Список літератури

Енциклопедія для фахівців соціальної сфери / За заг. ред. проф. І.Д. Зверєвої. Київ, Сімферополь: Універсум, 2012. 536 с.

УДК: 331.361:330.341.1

Тахтарова Клавдія,
кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри економіки праці,
Маріупольський державний університет
k.takhtarova@mdu.in.ua
<https://orcid.org/0000-0002-8670-3211>
Чернова Антоніна,
магістр спеціальності 051 «Економіка»
освітньої програми «УПЕП»
Маріупольський державний університет
antonina.chernova@mdu.in.ua

РОЗБУДОВА СИСТЕМИ БЕЗПЕРЕРВНОГО НАВЧАННЯ ЯК ЧИННИК ПОСТВОЄННОЇ СТАБІЛІЗАЦІЇ РИНКУ ПРАЦІ УКРАЇНИ

Україна в останні роки активно вдосконалює свою систему освіти, враховуючи сучасні вимоги до навчального процесу. Специфічним напрямком у реформуванні є впровадження системи безперервного навчання, яке передбачає можливість навчання протягом усього життя. Це означає, що навчальні програми та можливості для саморозвитку стають доступними для всіх громадян, незалежно від віку та соціального статусу. Концепція навчання впродовж життя стала визначальним елементом у формулюванні Європейським Союзом стратегій щодо формування найбільш конкурентоспроможного і динамічного суспільства. Ця концепція базується на знаннях та є головною метою в розробці Європейської стратегії працевлаштування [Шатун, 2016].

Щодо видів до- та післядипломної освіти в Україні, у п. 1 ст.8 Закону України «Про освіту» зазначено: «Особа реалізує своє право на освіту впродовж життя шляхом формальної, неформальної та інформальної освіти. Держава визнає ці види освіти, створює умови для розвитку суб'єктів освітньої діяльності, що надають відповідні освітні послуги, а також заохочує до здобуття освіти всіх видів» [Закон України «Про освіту»].

Держава активно впроваджує ініціативи, спрямовані на розвиток навичок та компетенцій, необхідних для ефективної участі у житті сучасного суспільства. Це може включати курси підвищення кваліфікації для освітян, медиків, державних службовців (створені цифрові курси у додатку Дія Освіта), онлайн-курси для дорослих, майстер-класи та тренінги. Додатково заклади вищої освіти також працюють над розробкою програм для безперервного навчання, щоб дати можливість здобувачам поглиблювати свої знання та набувати нові навички (soft skills) після закінчення основних навчальних програм. Усе це